

**NAGYBÖJT 2. VASÁRNAPJA****A év**

1– 6 oldal

Olv.: Ter 12,1-4a – 2Tim 1,8b-10 – Mt 17,1-9  
 Urunk színéváltozása

**KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL*****Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Hegytetőről egészen másképp látjuk az alattunk elterülő világot. Az embernek olyan érzése van, hogy kiszabadult a mélységekből! Ez a látvány azért más, mint lent a hegy lábánál, mert az ég mintha közelebb lenne és a föld mintha távolabb lenne.

***Nekünk az a hivatásunk,  
 hogy közelebb hozzuk az eget a földhöz!  
 A nagyböjti idő új életszemlélet formálása, alakítása!***

***Minden vasárnap hegymenet!***

A mindennapok világából kiemelkedünk!  
 Mással foglalkozunk, mint a hétköznapiakon!  
 Lelkünkkel? Jobban figyelünk Istenre?  
 Az egymással való kapcsolatunk is talán más lesz?

***A nagyböjti idő sajátos lehetőség!  
 Lélekújulás, lélektisztulás!***

Ezt a szentmisét ***meghalt édesanyáért*** ajánljuk föl. Kedves ***Toncsi ministránsunkra*** is gondoljunk, akinek születésnapja van, 11 éves. Kiváló fiú, nagy ajándékot kaptam tőle, ilyen ajándékot az életemben még senkitől sem kaptam: megköszönte a szentgyónást, hogy meggyónhatott, bűnbocsánatot nyerhetett! Köszönöm az ajándékot! Isten éltesse!

***Szentbeszéd***

Kedves Testvérek! Nagyböjt van! ***Húsvétra készülünk!*** Akik vasárnapról-vasárnapra eljönnek ebbe a kicsi templomba, azok emlékeznek arra, hogy a nagyböjtre megfelelően készültünk, hogy amikor elkezdődik, akkor már bizonyos lelki készséggel rendelkezünk és megfelelő döntéseket tudunk hozni!

***Ahhoz, hogy fölkészüljünk húsvét ünnepére,  
 ahhoz elő kell készíteni a szívünket!***

***Az előkészítő időszak***

alapüzenete, hogy az ember önmagára reflektáló lény, formálja és alakítja az életét. Nagyböjt új életszemlélet kialakítására szólít fel bennünket, hogy keresztény módon tudjunk élni!

***Megsejtessük az emberekkel,  
 mit jelent e világban úgy élni,  
 hogy az ember Istenhez tartozik!***

El kellene sajátítani – ezt is hangsúlyoztuk – az életvezetés művészetét! Mindegyikünk külön-külön felelős a saját életéért, ehhez megfelelő lelki szintre kell jutni! Fájdalmas, de sokszor

tapasztaljuk, hogy az emberek mintha csak úgy beleélnének a mindennapokba. Fölkelnek, aztán valahogy teljen el a nap, aztán jöjjön a következő nap. *Az ember ennél több!*

### ***Nagyböjt első vasárnapján***

szembesültünk azzal a nagy igazsággal: Mit jelent az Isten üdvösségterve? Jézus példát adott, igent mondott Isten üdvösségtervére! Ez azt jelenti: felszabadulni, megszabadulni önmagunktól!

***Az elhatalmasodott önzés  
az engedetlenség következménye!***

Az első ember megtagadta az engedelmességet Istennek, ezzel kezdődött a zűr-zavar. Az ember megkapta azt, amit akart, járhatta a maga útját. Ma is járják milliárdok a maguk útját. Közben tele van a világ jajjal!

*Húsvét titka:* Isten a bajban lévő embernek megújulási lehetőséget kínál! A második Ember, a második Ádám, Jézus példát ad nekünk és megfelelő választ ad az Istennek! Itt kell keresnünk a megoldást!

***Jézus engedelmes az Istennek!  
Az Én eledelem az Atya akaratának teljesítése!***

Pál apostol felhív bennünket, ha új életet akarunk élni, akkor ugyanaz a lelkiület legyen bennetek, amely Jézus Krisztusban volt. A megújulásunk, az újjászületésünk innen indul el! Tudunk-e Istenhez fordulni? Tudunk-e mit kezdeni Isten elvárásával?

***Isten azt üzeni nekünk Jézus Krisztusban,  
hogy szeret bennünket  
és azt akarja, hogy a mi életünk kiteljesedjen!***

### ***Higgyünk végre az Istennek is!***

Ne csak azoknak higgyünk, akik telekiabálják a világot különböző jelszavakkal, különböző hívó szavakkal!

### ***A mai vasárnap***

Nagy lépést jelent ezen az úton!  
Jézus meg akarja értetni tanítványaival  
és meg akarja értetni velünk is:

***Isten akarata az,  
hogy Jézus szenvedésével és halálával váltsa meg a világot,  
váltson meg bennünket, embereket!***

Ezzel az isteni akarattal kellene megbékélnünk! Szenvedésével és halálával! Itt van a legnagyobb problémánk! Nem tudunk mit kezdeni a szenvedéssel! Nem tudunk kibékülni azzal, hogy időben élünk, behatárolt az életünk, hogy meg kell halnunk! Mindenki tudja, a legtöbb ember szinte egész életén keresztül tiltakozik és nem tud előre jutni ebben a kérdésben. Rendkívül fontos kérdés ez! Nem értették az apostolok sem. Jézus, amikor a szenvedéséről és haláláról beszél az apostoloknak, akkor Péter: Ments Isten! Ez nem lehet!

***Az ember nem tudja megérteni, mit jelent az,  
hogy Jézus szenvedésével és halálával váltja meg a világot!***

Arra kell gondolni, hogy az első ember bűne és mindegyikünk bűne az engedetlenség! Figyelmelen kívül hagyjuk az Isten akaratát!

***Az engedetlenség azt jelenti,  
hogy elhatalmasodik a világban az önzés!  
Minden rossznak ez a forrása!***

Az engedetlenség következtében  
az ember azt teszi, amit ő gondol  
és mert önző természetünk van,  
***az önzés olyan hatalmasra növekedik,  
hogy szinte képtelenek vagyunk az együttélésre!***

A világnak ez a baja: tele vagyunk akarnok emberekkel, ***mindegyikünk akarnok!*** Csak önzetlen emberek tudnak együtt élni! Isten rendkívül fontos üzenetet küld a világ számára, amikor Jézus elfogadja az Isten akaratát, hogy szenvednie kell, hogy meg kell halnia!

***A megváltás üzenete:  
Miképpen lehet legyőzni az emberi önzést!***

Mit tudunk kezdeni mi önző emberek a szenvedéssel és a halállal, amitől félünk és tartunk és egyikünk sem akar szenvedni. Közben egymásnak rengeteg szenvedést okozunk.

***Jézus ismerte a szenvedés titkát!***

***A szenvedés azért van,  
mert minden rossz, önző cselekedetünk  
magában hordozza a szenvedést!  
Minden önző cselekedetünk szenvedést okoz valakinek!  
Így halmozódik föl a világ szenvedése!***

Ugyanakkor ***az önzés szenvedést okoz*** nekünk magunknak is, mert ott van a lelkiismeret-furdalás, mindegyikünk pontosan tudja, hogy a rossz, az rossz! Az önző megnyilatkozásunk rossz, nekünk magunknak is rossz, mert nyugtalanságot, békétlenséget okoz, másoknak meg fájdalmakat, megpróbáltatásokat, egyszerűen szenvedést!

***Istennek az a válasza:  
A rossz titkát  
a szenvedés elvállalásával lehet feloldani!***

Jézus éppúgy szenvedett, mint akármelyikünk, akik önző módon rosszat teszünk és ezzel szenvedést okozunk! Csak egy a különbség, Jézus ártatlan volt, Jézus igazságtalanul szenvedett! Mi nem vagyunk ártatlanok! Mi nem igazságtalanul szenvedünk, mert minden önző megnyilatkozásunk arról szól, hogy csak magunkra gondolunk! A megváltás titka itt kumulálódik, bontakozik ki!

***Jézus szenved! Jézus meghal! Az Ártatlan!***  
Jézus igazságtalanul szenved és hal meg!  
Jézus ezzel igazolja ebben a világban,  
**hogy nincs más megváltás!**

***Egyetlen lehetőség van!  
Nem növeljük a szenvedést ebben a földi életünkben,  
vagyis nem önzően, csupán magunkra gondolva döntünk,  
hanem tekintettel vagyunk egymásra!  
Ez az új életszemlélet!***

Jézus meg akarta értetni az apostolokkal ***a szenvedés titkát!*** Majd csak később fogták fel! Micsoda más világ lenne, ha a világ megértené az Isten jóságának, szeretetének, a megváltó Istennek titkát! Mindannyian jó emberek szeretnének lenni!

***Ha van egy döntés,  
a döntést lélekben meghozzuk,  
de nincs erőnk, mert az erőt ehhez  
csak az Isten tudja megadni!***

***Isten azt üzeni a világnak,  
amikor Jézus megkeresztelkedik a Jordánban:  
Ez az Én szeretett Fiam, aki magára veszi a világ bűneit!***

A mai vasárnapon ***Jézus fölmege a hegyre*** a három kiválasztottal és a szenvedéséről beszélgetnek, akkor sem értik az apostolok! Amikor fölérnek, akkor valami történik.

***Fölragyog, átragyog Jézus Istensége!  
Akkor rádöbbennek arra: Uram, jó nekünk itt lenni!  
Csakhogy ez ajándék!***

***Ez csak egy villanás,  
hogy az apostolok megsejtsenek valamit:  
Jézus által azért ragyog fel a jóság,  
Jézus által azért jelenik meg az ígéretes élet,  
mert Jézus ártatlanul szenved!  
Nem tesz rosszat senkinek!***

A mi életünkben is lehet egy-egy eset, amikor ártatlanul szenvedünk. Felszabadító érzés ártatlanul szenvedni, mintha az embert igazolná az ártatlan szenvedés. Ez lehetséges egy-egy esetben. Ezek a lélek igazi pillanatai! Csak más esetekben meg nem vagyunk ártatlanok!

### ***Isten mindenkit hív***

Nagyon fontos barátkozni ezzel a gondolattal! Ahogy hallottuk a mai üzeneteket, Isten mindenkit hív! Ahogy Isten Ábrahámot hívta és Ábrahám – mondanám, majdnem gondolkodás nélkül – követte ezt a hívást! A Timoteusnak írt levélből hallottuk, hogy minden elfogadott hívás szent!

***Mindenkit hív az Isten  
és amikor a hívást elfogadjuk, akkor az a hívás szent!  
Azt jelenti, hogy az ember igent mond arra,  
hogy megváltott életet akar élni! A hívás erre szól!***

Rendkívül fontos ez a kérdés! Mindenkinek ez a hivatása! Annyit beszélnek a hivatásról! Miféle hivatások vannak? Ne azokkal foglalkozzunk!

***Az ember számára egy hivatás, meghívás van:  
az önzetlen, a büntetlen életre,  
az egymásért való életre!  
Ez az ember hivatása! Nincs más!***

Aki elfogadja, az a szentség útján jár! Gyarló, esendő emberként a szentség útján jár! Azt se szabad elfelejteni, hogy van elhívás, aki igent mond, annak hivatása van. Aki erre nem mond igent, annak nincs hivatása, az nem óhajt igazából a másik emberért élni! Az csak magának akar élni! Isten elhív az egymással való közös életre, egymás életének a szolgálatára!

### ***Két életforma van***

Mostani pogány életünkben mindkét életformával legnagyobb a baj. Egyik életforma a házasság, a másik a házasságról való lemondás azért, hogy a többiekért, sokakért élhessenek valakik. Hol vagyunk a házasság kérdésében? Nincs hivatás, nincs házasság! Nincsenek papi, szerzetesi, szerzetesnői hivatások! Önmagának akar élni mindenki!

***Isten mindenkit hív!  
Aki válaszol, elfogadja a hívást, annak hivatása van!  
A hivatás azt jelenti, hogy a házasságban egymásért él két ember!  
Aki nem ezt az életformát választja, az mindenkit akar szolgálni!***

Jézus lejön a hegyről az apostolokkal, ahol egy pillanatra megmutatta ennek az isteni hivatásnak a csodáját! De le kell jönni, le kell jönni a mindennapok világába, a hétköznapi világába, ahol egy lehetőség van, hogy aki találkozott az Istennel, abban felragyog ez az elhívás és a mindennapokban – ezt így mondják a szent írók, a lelki gondolkodók – kiragyo- g belőle az Isten! Mi lent élünk a mindennapokban.

***A kérdés az, találkoztunk-e az Istennel?  
A kérdés az, válaszoltunk-e az Istennek?  
Ha igen, akkor van remény arra,  
hogy fel-felvillan mindegyikünk életében az Isten arca!***

***Az Isten arcának világosságára van szüksége az embereknek!  
Ha belátjuk, akkor valamit megértettünk az élet értelméből,  
valamit megértettünk a felelősségből!  
Az ember felelős önmagáért, felelős a világért, felelős a másik emberért!  
Ez a felelősség az isteni mű kibontakoztatása!***

+ A M E N +

### ***Imaszándék a Mi Atyánkhoz***

Kedves Testvérek! Most az Úr imádságát imádkozzuk, ezt az imát Jézus tanította. Gondoljunk arra, hogy semmit sem ér, ha **Bence** nagyszerű művész lesz, ha nem lesz jó ember is. Itt vannak a fiatalemberek. **Kedves Fiúk!** Ti tanultok, minél okosabbak akartok lenni. Semmit sem értek az okosságotokkal, sőt azt mondják, ha valaki okos, de nem jó ember, az életveszélyes! Nagyon fontos, hogy mi emberek valóban jók legyünk! Mindenki mással foglalkozik, csak ezzel nem! Ebben az imádságban nyiladozzon egy kis fény!

***Mi Atyánk...***

***Szentmise befejezése***

Kedves Testvérek!

Az áldás erősítsen bennünket és bátorítson, hogy merjünk egymásért áldozatokat hozni!  
Legyen elegendő erőnk ahhoz, hogy meg is tudjuk tenni azt a jót, amit elhatároztunk!

***Köszönjük meg Istennek,  
ha egy-egy villanás van az életünkben,  
amikor megelégedettek lehetünk, megbékélt lehet a lelkünk,  
mert sikerült legyőzni magunkat és sikerült jót tenni!***

***Az áldás előtt Reményik Sándor néhány mondatát szeretném ajándékképpen adni.***

***Reményik Sándor: Lefelé menet***

"Elváltozék..." Köntöse mint a hó.  
Olyan szép, hogy már-már félelmetes, -  
Mégis: a hegyen lakni Vele jó.  
Maradni: örök fészket rakni volna jó.  
De nem lehet. Már sápad a csoda,  
Az út megint a völgybe lehalad,  
Jézus a völgyben is Jézus marad,  
De jaj nekünk!  
Akik a völgybe Vele lemegyünk,  
Megszabadított szemű hegy-lakók  
Csak egy-egy csoda-percig lehetünk.  
Elfelejtjük az elsápadt csodát,  
És lenn, a gomolygó völgyi borúban,  
Az emberben, a szürke-szomorúban,  
Nem látjuk többé az Isten Fiát.

## 2

Testvérem, társam, embernek fia,  
Igaz: a hegyen nem maradhatunk,  
Igaz: a völgyben más az alakunk,  
Nekünk lényegünk, hogy szürkék vagyunk.  
Botránkozásul vagyok neked én,  
És botránkozásul vagy te nekem,  
Mégis: legyen nekünk vigasztalás,  
Legyen nekünk elég a kegyelem:  
Hogy láttuk egymás fényes arculatját,  
Hogy láttuk egymást Vele - a Hegyen.